

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl předsedou senátu JUDr. Mgr. Petrem Košíkem, Ph.D. jako samosoudcem v právní věci

žalobkyně: Telly s.r.o., IČO: 046 68 529

sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 - Nové Město

zastoupená Mgr. Davidem Ilczyszynem

advokátem se sídlem U Prašné brány 1078/1, 110 00 Praha 1 – Staré Město

proti

žalované: INTERGRAM, nezávislá společnost umělců a výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů, z.s., IČO: 005 37 772

sídlem Klimentská 1207/10, 110 00 Praha 1

zastoupená JUDr. Mgr. Rudolfem Leškou, Ph.D., LL.M.

advokátem se sídlem Apolinářská 445/6, 128 00 Praha 2 – Nové Město

o určení sazby odměny podle § 98f autorského zákona

takto:

- I. **Žaloba** na určení sazby odměny žalovaného za přenos rozhlasového nebo televizního vysílání pomocí družice pro rok 2021 **se zamítá.**

- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 32 912 Kč, k rukám zástupce žalované JUDr. Mgr. Rudolfa Lešky, Ph.D., LL.M. advokáta se sídlem v Praze, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

žaloba ze dne 16. 3. 2022

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 16. 3. 2022 domáhá, aby soud podle § 98f záka č. 121/200 Sb., autorského zákona (dále jen „AZ“) určil sazbu odměny za přenos rozhlasového a televizního vysílání, kterou má žalobce jako provozovatel satelitní a internetové televize (IPTV) hradit kolektivnímu správci – žalovanému INTERGRAM. Tvrdí, že žalovaný při návrhu svého sazebníku pro roky 2021 a 2022 nedodržel zákonná kritéria uvedená v § 98e autorského zákona, když stanovil jednotnou sazbu za přípojku bez ohledu na rozdíly v technologiích přenosu a rozsahu zastupovaných práv. Podle žalobce je navržená sazba nepřiměřená, diskriminační a v rozporu s judikaturou Soudního dvora EU. Navrhuje proto, aby soud určil přiměřenou výši sazby, která zohlední rozdíly mezi povinnou a dobrovolnou kolektivní správou a reálné podmínky trhu.

vyjádření k žalobce ze dne 5. 5. 2022

2. Žalovaný se k žalobě vyjádřil přípisem ze dne 5. 5. 2022 a to tak, že navrhoval, aby žaloba byla zamítnuta. Má za to, že žalobce postrádá aktivní věcnou legitimaci k podání žaloby dle § 98f odst. 4 AZ. Podle žalovaného nesplnila podmínky stanovené zákonem (výzva k vyjádření k návrhu sazebníku, uzavření kolektivní smlouvy se správcem – zde žalobkyně ani netvrdila, že by hodlala takovou smlouvu uzavřít). Žalobkyně podle žalované dále neuvedla, kdy a jak podala písemné námitky proti sazebníku.

další řízení

návrh na přerušení řízení, návrh na spojení věci a zpětvzetí žaloby

3. Žalobkyně podáním ze dne 1. 8. 2022 s odkazem na probíhající spor vedený spolkem ČSAO (který žalobkyni zastupuje) a jehož předmět je totožný, navrhla přerušení řízení do pravomocného ukončení sporu s ČSAO.
4. Žalovaná se k uvedenému návrhu vyjádřila tak, že navrhla, aby soud řízení nepřerušoval.
5. Soud k návrhu vydal dne 19. 10. 2022 usnesení, kterým řízení přerušil do pravomocného rozhodnutí Soudního dvora EU ve věci C-290/21. Zároveň návrh na přerušení řízení do doby rozhodnutí ve věci 34 C 23/2020 vedené u zdejšího soudu, zamítl. Proti tomuto usnesení se dne 6. 12. 2022 odvolala žalovaná. K odvolání rozhodl Vrchní soud v Praze jako soud odvolací usnesením ze dne 14. 8. 2023 a to tak, že řízení se do rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ve věci vedené pod značkou C-290/21 nepřerušuje.
6. Žalobkyně dne 15. 12. 2023 podala návrh na spojení s věcí vedenou u zdejšího soudu pod sp. zn. 34 C 23/2020, když uvedená věc je věcí dříve zahájenou. Žalovaná se k uvedenému návrhu vyjádřila podáním ze dne 19. 12. 2023, když v tomto svém podání vyjádřila nesouhlas. K rozhodnutí o spojení věci byl příslušný předseda senátu 34 C 23/2020 a ke spojení věci nedošlo.

7. Následně vzala žalobkyně podáním ze dne 21. 2. 2024 žalobu v celém rozsahu zpět. Na zpětvzetí žaloby reagovala žalovaná podáním ze dne 18. 2. 2024 ve kterém se zpětvzetím žaloby vyjádřila svůj nesouhlas. Vzhledem ke zpětvzetí žaloby soud usnesením ze dne 28. 3. 2024 řízení podle ust. § 96 odst. 2 o.s.ř. řízení zastavil. Následně Vrchní soud v Praze jako soud odvolací, k odvolání žalované ze dne 5. 4. 2024, usnesením ze dne 9. 9. 2024 usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že zpětvzetí žaloby učiněné podáním žalobkyně ze dne 18. 3. 2024 je neúčinné. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 31. 12. 2024 dovolání, o kterém rozhodl Nejvyšší soud jako soud dovolací usnesením ze dne 26. 3. 2025 tak, že dovolání odmítl.
8. Následně vzal žalobce podáním ze dne 2. 6. 2025 žalobu opětovně zpět. Soud však k tomuto zpětvzetí s ohledem a výše uvedené rozhodnutí odvolacího i dovolacího soudu nepřihlédl.

důkazní situace – provedené důkazy a z těchto důkazů vyplývající skutková zjištění

9. Ve věci bylo nařízeno jednání na 17. 8. 2022, 19. 10. 2022, 7. 7. 2025, 30. 7. 2025 a 29. 9. 2025, když dokazování bylo provedeno pouze při jednání konaném dne 29. 9. 2025. Při tomto jednání byly provedeny pouze ty důkazy, na jejichž provedení strany trvaly. Ostatní důkazy s ohledem na skutečnost, že strany na jejich provedení netrvaly provedeny nebyly.
10. Při jednání konaném dne 29. 9. 2025 byla v první řadě učiněno za nesporné, že došlo k plnění, tj. ze strany žalobkyně došlo k úhradě částky za rok 2021 podle dohody o narovnání. Stanovení částky za rok 2021 je pak předmětem tohoto řízení. Plnění se tak vztahuje k období, které se týká tohoto sporu o určení sazby.
11. Z **návrhu sazebníku** (důkaz č. 4) **odměn kolektivního správce INTERGRAM pro roky 2021 a 2022, doručený České asociaci satelitních operátorů dne 27. srpna 2020** soud zjistil, že tento sazebník obsahuje konkrétní sazby za přenos vysílání, televizní a rozhlasové užití, veřejné produkce a další licenční segmenty. Zjištěno bylo, že sazebník byl publikován před účinností, s navrhovaným datem platnosti od 1. ledna 2021, a že adresáti byli vyzváni k podání případných námitek nejpozději do 30. září 2020. Dokument prokazuje řádné oznámení návrhu sazebníku a otevření prostoru pro připomínky. Na tento důkaz navazuje **podací arch žalobkyně** se zásilkou pro žalovaného ze dne **30. 9. 2020** (důkaz č. 19), ze kterého soud zjistil, že žalobkyně uvedeného dne odeslala žalované doporučenou písemnou zásilku (o které ve svém vyjádření ze dne 16. 9. 2022 uvádí, že se jednalo o námítky, které tím pádem žalobkyně uplatnila řádně a včas). S uvedeným pak souvisí **dodejka** samotná (důkaz č. 20), kde je uvedeno datum podání (výše uvedené datum 30. 9. 2020) a kde je uvedeno, že zásilka byla do dispozice žalovaného doručena dne 1. 10. 2020, když podpis o doručení však je datován dnem 5. 10. 2020.
12. Ze **zmocnění ze dne 11. 12. 2017** (důkaz 21) bylo zjištěno, že společnost DIGI CZ s.r.o., IČ: 046 68 529 (tedy žalobkyně, která dne 1. 4. 2020 změnila název na Telly) udělila uvedeného dne České asociaci satelitních operátorů z.s. (dále jen „ČASO“) zmocnění ke všem jednáním s kolektivními správci, a to včetně sjednávání sazebníků.
13. Za **závěrečného shrnutí závěrečné zprávy hodnocení dopadů regulace (RIA)** (důkaz 22) k návrhu novely autorského zákona zabývajících se výkladem § 98f soud zjistil, že lhůta pro podání námitek proti návrhu sazebníku není v zákoně jednoznačně vymezena a způsobuje výkladové nejasnosti (není jednoznačné, zda se jedná o lhůtu hmotněprávní nebo procesněprávní).

14. Z **potvrzení ze dne 3. 11. 2021 o uzavření licenční smlouvy** bylo zjištěno, že mezi žalobkyní a kolektivním správcem DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura, z.s. byl uvedený druh licence na období od 1. 1. 2020 do 31. 12. 2023 uzavřen. Stejně **potvrzení** pak bylo vydáno **dne 18. 3. 2022 týkající se potvrzení přijetí platby**. Stejně **potvrzení o úhradě závazků** pak bylo vydáno z.s. OSA **dne 31. 1. 2022**, a také Ochrannou organizací autorskou a to dne 2. 10. 2020 (období do 31. 12. 2019), dne 30. 8. 2021 (období od 1. 1. 2020 do 30. 6. 2021), a ze dne 8. 4. 2022 (období 1. 7. 2021 do 31. 12. 2022).

právní předpisy vztahující se k posuzované věci

15. **Podle § 98f odst. 1 AZ** kolektivní správce je povinen do 31. srpna kalendářního roku návrh sazebníku spolu se zdůvodněním uveřejnit na svých internetových stránkách. V této lhůtě předloží kolektivní správce návrh sazebníku právníkům osobám sdružujícím příslušné uživatele předmětů ochrany, pokud se takové osoby u kolektivního správce za tímto účelem přihlásily a prokázaly, že sdružují vyšší než zanedbatelný počet uživatelů, a osobám zastupujícím uživatele podle knihovního zákona¹⁹ a uživatelům podle zvláštních právních předpisů^{19b} nebo osobám je zastupujícím, a vyzve je k vyjádření k tomuto návrhu ve lhůtě do konce měsíce následujícího po měsíci, v němž jim byl návrh sazebníku předložen. Ve stejné lhůtě je kolektivní správce povinen zaslat elektronickými prostředky návrh sazebníku spolu se zdůvodněním ministerstvu. Pokud některá z osob vyzvaných k vyjádření nebo uživatel, který má s příslušným kolektivním správcem uzavřenu smlouvu podle § 98 odst. 1 písm. a) nebo b) pro daný způsob užití předmětu ochrany nebo který takovou smlouvu hodlá uzavřít, uplatní písemně v uvedené lhůtě proti tomuto návrhu námitky, je kolektivní správce povinen s ní do 2 měsíců důvody těchto námitek projednat. Tím není dotčena možnost využít ke sjednávání sazebníků prostředníka podle § 53 a násl. a § 101. Pokud tato osoba do 1 měsíce po projednání připomínek nepodá žádost o zprostředkování podle § 57 odst. 1, nemohou se tato osoba ani uživatelé v ní sdružení dovolávat právních účinků omezení odpovědnosti podle § 98d odst. 1. **Podle odst. 2** hodlá-li kolektivní správce zvýšit sazbu odměny oproti její předchozí výši o více než míru inflace v roce předcházejícím roku, pro nějž má platit nová výše sazby odměny, je kolektivní správce povinen k postupu podle odstavce 1 získat předchozí souhlas Ministerstva kultury (dále jen „ministerstvo“). Účastníky řízení o vydání souhlasu jsou kolektivní správce a osoby podle odstavce 1, které proti zvýšení sazby odměny uplatnily včas námitky. Ministerstvo souhlas nevydává, pokud zvýšení sazby odměny nevychází z objektivních a nediskriminačních kritérií nebo pokud není ve vztahu k těmto kritériím přiměřené. Při posuzování splnění kritérií podle předchozí věty ministerstvo přihlédne zejména ke kritériím uvedeným v § 98e odst. 3. Nezávislá-li kolektivní správce požadovaný souhlas ministerstva, může navýšit sazbu odměny při dodržení podmínek stanovených v § 98e odst. 3 pouze do limitu stanoveného ve větě první. Míra inflace v roce dle věty první je potom přírůstek průměrného ročního indexu spotřebitelských cen zboží a služeb za domácnosti celkem vyjádřený procentní změnou průměrné cenové hladiny za 12 posledních měsíců proti průměru 12 předchozích měsíců, vyjádřená v procentech, zveřejněná každým kalendářním rokem ČSÚ za rok předcházející. **Podle odst. 3** pokud některá z osob podle odstavce 1 uplatnila proti návrhu sazebníku včas písemné námitky (dále jen „nesouhlasící osoba“), považuje se návrh sazebníku vůči ní za neodsouhlasený; to platí obdobně vůči uživatelům v této nesouhlasící osobě sdruženým nebo jí zastoupeným. Vůči ostatním uživatelům se návrh sazebníku považuje za odsouhlasený při splnění podmínky uvedené v odstavci 2. Pokud nedojde ke sjednání sazebníku postupem podle odstavce 1, je nesouhlasící osoba anebo kolektivní správce oprávněn podat návrh soudu na rozhodnutí sporu o určení sazby odměny uvedené v návrhu sazebníku.

16. **Podle § 120 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“)** Účastníci jsou povinni označit důkazy k prokázání svých tvrzení. Soud rozhoduje, které z navrhovaných důkazů provede. **Podle odst. 2** soud může provést jiné než účastníky navržené důkazy v případech, kdy jsou potřebné ke zjištění skutkového stavu a vyplývají-li z obsahu spisu. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází soud při zjišťování skutkového stavu z důkazů, které byly provedeny. **Podle odst. 3** soud může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Skutkové a právní hodnocení věci

17. Mezi účastníky bylo učiněno nesporným, že žalobkyně za rok 2021 uhradila částku stanovenou dohodou o narovnání uzavřenou se žalovanou, a že toto plnění se vztahovalo právě k období, které je předmětem této žaloby. V rozsahu tohoto plnění tak došlo k zániku části předmětu sporu. Spornou otázkou zůstalo, zda žalobkyně splnila podmínky pro podání návrhu na určení sazby podle § 98f odst. 4 autorského zákona, tj. zejména zda její námitky proti návrhu sazebníku byly uplatněny řádně a včas, a zda je tedy osobou aktivně věcně legitimovanou.
18. Ze skutkových zjištění vyplývá, že návrh sazebníku žalované pro roky 2021 a 2022 byl České asociaci satelitních operátorů (ČASO) doručen dne 27. 8. 2020 s výzvou k podání námitek nejpozději do 30. 9. 2020. Žalobkyně doložila, že zásilka obsahující námitky byla podána k poštovní přepravě dne 30. 9. 2020 a doručena žalované dne 1. 10. 2020. Ze zmocnění ze dne 11. 12. 2017 (důkaz č. 21) soud zjistil, že ČASO byla žalobkyní zmocněna k jednání s kolektivními správci, včetně podávání námitek proti návrhům sazebníků.
19. Soud se nejprve zabýval právní povahou lhůty k podání námitek podle § 98f odst. 1 AZ. Ačkoli zákon výslovně stanoví, že vyzvané osoby se mají k návrhu sazebníku vyjádřit „ve lhůtě do konce měsíce následujícího po měsíci, v němž jim byl návrh předložen“, z jazykového ani systematického výkladu nevyplývá, že by šlo o lhůtu hmotněprávní. Naopak – tato lhůta je součástí zákonem stanoveného **postupu kolektivní správy**, jehož účelem není zakládat, měnit či rušit subjektivní práva, ale otevřít prostor pro další fázi procedury vyjednávání a případně soudního určení sazby.
20. Podle soudu má tedy lhůta k podání námitek **procesní povahu**, neboť se váže k vedení specifického správního-soudního procesu mezi kolektivním správcem a uživateli. Uživatel podáním námitek pouze deklaruje nesouhlas s návrhem sazebníku – nejde o právní jednání hmotněprávní, jímž by zakládal či pozbýval právo, ale o úkon procesní, který podmiňuje další postup podle § 98f AZ. Tento závěr podporuje i Závěrečná zpráva RIA (důkaz č. 22), podle níž není právní úprava § 98f jednoznačná, přičemž nejasnosti se týkají právě otázky, zda lhůta pro podání námitek má povahu hmotněprávní či procesní. RIA dále konstatuje, že formulace ustanovení § 98f AZ vyvolává výkladové potíže, které mohou vést k odlišnému zacházení ze strany jednotlivých kolektivních správců.
21. Soud přihlédl též k praxi účastníků, jak ji žalobkyně popsala – v minulých letech žalovaná zasílala návrhy sazebníků i po 31. srpnu a ČASO proti nim uplatňovala námitky, které žalovaná akceptovala jako včasné. Z toho plyne, že samotná žalovaná fakticky považovala lhůtu za procesní, nikoli hmotněprávní, neboť svým jednáním opakovaně akceptovala úkony učiněné i po formálním termínu. Soud proto uzavírá, že výklad žalobkyně je v souladu s dosavadní aplikační praxí a se zásadou právní jistoty, podle níž má být účastníkům zachována legitimní důvěra v ustálený způsob aplikace práva.

22. Na základě výše uvedeného soud konstatuje, že žalobkyně splnila podmínky stanovené v § 98f odst. 4 AZ a je tedy osobou aktivně věcně legitimovanou k podání návrhu na určení sazby.
23. Pokud jde o samotnou důvodnost návrhu, soud konstatuje, že po uzavření dohody o narovnání a provedeném plnění za rok 2021 žalobkyně na provádění dalších důkazů o přiměřenosti a výši sazeb netrvala. Soud proto neprovedl žádné důkazy k prokázání rozdílů v nákladových či tržních parametrech, které by mohly vést k určení jiné sazby, než jakou stanovila žalovaná. Dokazování tak zůstalo neúplné a neumožňuje učinit skutkový závěr o nepřiměřenosti či diskriminační povaze sazebníku.
24. Podle § 120 odst. 1 o. s. ř. je každý účastník povinen označit důkazy k prokázání svých tvrzení. Neprokáže-li účastník rozhodné skutečnosti, nese nepříznivý následek v podobě neunesení důkazního břemene (§ 153 odst. 1 o. s. ř.). Žalobkyně, která se domáhala určení jiné sazby odměny, neunesla důkazní břemeno o tom, že by sazby stanovené žalovanou odporovaly kritériím uvedeným v § 98e AZ.
25. Za této situace soud uzavírá, že žalobkyně sice splnila podmínky aktivní legitimace k podání návrhu podle § 98f odst. 4 autorského zákona, avšak neprokázala oprávněnost svého návrhu po věcné stránce. Z důvodu neunesení důkazního břemene ohledně výše a přiměřenosti sazby soud žalobu podle § 153 odst. 1 o. s. ř. **zamítl**.

náhrada nákladů řízení

26. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 2 ve spojení s § 146 odst. 2 o. s. ř. tak, že žalovaná má právo na náhradu nákladů řízení v rozsahu účelně vynaložených nákladů do doby zpětvzetí žaloby, tj. do února 2024, včetně souvisejících opravných prostředků, které se vztahovaly k problematice účinnosti zpětvzetí.
27. Soud přihlédl k tomu, že po uzavření dohody o narovnání a zániku části předmětu sporu žalobkyně na dalším vedení řízení netrvala a žalobu vzala zpět. Nesouhlas žalované se zpětvzetím, jakož i následné odvolací a dovolací řízení, byly vyvolány výlučně jejím vlastním procesním postupem. Přestože žaloba byla v konečném výsledku zamítnuta, její zamítnutí bylo důsledkem zániku předmětu sporu a neunesení důkazního břemene, nikoliv zjevné nedůvodnosti žaloby. V těchto poměrech by přiznání plné náhrady nákladů žalované neodpovídalo zásadě účelnosti a spravedlivého uspořádání vztahů mezi účastníky (§ 142 odst. 1 věta druhá o. s. ř.).
28. Proto soud přiznal žalované náhradu nákladů řízení **v rozsahu účelně vynaložených nákladů do doby zpětvzetí žaloby**, tj. za následující úkony právní služby:
- písemné vyjádření k žalobě ze dne 6. 5. 2022,
 - vyjádření k návrhu na přerušení řízení ze dne 2. 8. 2022,
 - účast na jednání dne 19. 10. 2022,
 - odvolání proti usnesení o přerušení řízení ze dne 7. 12. 2022,
 - vyjádření k návrhu na spojení věcí ze dne 19. 12. 2023,
 - vyjádření k zpětvzetí žaloby ze dne 29. 2. 2024,
 - odvolání proti usnesení o zastavení řízení ze dne 8. 4. 2024,
 - vyjádření k dovolání žalobkyně ze dne 3. 1. 2025.
29. Vzhledem k tomu, že jde o určovací řízení, jehož předmětem je určení sazby odměny podle § 98f autorského zákona, jedná se o věc nepeněžitou ve smyslu § 9 odst. 3 písm. d) vyhlášky

č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů (advokátní tarif). Tarifní hodnota činí 50 000 Kč, z čehož odměna za jeden úkon právní služby podle § 7 bodu 5 činí 3 100 Kč.

30. Za osm úkonů právní služby (§ 11 odst. 1 písm. d), f), g) advokátního tarifu) a osm režijních paušálů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu náleží žalované částka **27 200 Kč**. Vzhledem k tomu, že zástupce žalované je plátcem DPH, přiznává se i náhrada DPH ve výši 21 %, tj. **5 712 Kč**.
31. Celková výše náhrady nákladů řízení tak činí **32 912 Kč**, kterou je žalobkyně povinna zaplatit žalované.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení. Odvolání se podává u Městského soudu v Praze. O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Praze.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost stanovenou vykonatelným rozsudkem, může oprávněný navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

Praha 29. září 2025

JUDr. Mgr. Petr Košík, Ph.D.
předseda senátu